

MANIFEST - "CRIDA - 2000. PAÏSOS CATALANS"

1.- Convoco a l'Assemblea dels Països Catalans

La independència de cada nació és el bé més preuat per establir la pau a la Terra. Mai cap país no pot mercadejar la qualitat de la seva llibertat.

Convoco a l'Assemblea dels Països Catalans, convoco tots els habitants de la Catalunya del Nord, de la Franja de Ponent, de les Illes Balears i Pitiüses, del País Valencià, del Principat d'Andorra i del Principat de Catalunya, siguin de la procedència que siguin, amb consciència de pertànyer a una nació amb arrels mil·lenàries i que anhelin la responsabilitat del seu futur.

La meva convocatòria respon a una única finalitat primera: la proclamació de la nostra independència com a poble sobirà, dintre d'Europa, en la línia de les declaracions dels Drets dels pobles de la ONU, en la seva singularitat i en igualtat fraternal amb la resta de pobles de la Terra.

- "La independència no es demana, es pren"-

2.- El poder dels poderosos.

Nosaltres hem mantingut el poder dels estats espanyol i francès. Cal que aquest poder i el dels imperialismes polítics, religiosos, militars, econòmics o culturals estiguin sotmesos a la qualitat de la nostra convicció d'ésser una nació digna de regir el seu destí. La nostra força de poble no s'alimenta d'aquests poders.

El poder acumulat en les estructures polítiques i socioeconòmiques del nostre propi poble, desposseït, en la base, d'informació fidedigna, d'opinió i de decisió públiques, segrestades pels nostres polítics en exercici, es fonamenten en la nostra passivitat resignada.

Malgrat les nostres diferències, cal que neixi la nostra força de la nostra cohesió, del nostre consens cordial, del nostre pacte de fidelitat, del nostre compromís de germanor i de la defensa del nostre ésser com a poble.

- *“Lluitarem contra el fort mentre siguem febles”-*

3.- Una veu ferma i sincera.

Ara és el moment que els nostres partits, sindicats i Institucions escoltin la nostra veu, una veu realment ferma i sincera. Ara és el moment que la voluntat del poble esdevingui la veu de la responsabilitat solidària, amb les mans lliures per acollir en germanor totes les diferències i diversitats interiors, sempre que no vulguin destruir la nació i retornar-la a la subjecció que ha patit durant els darrers segles.

Ara és el moment de satisfer la nostra ànsia de solidaritzar-nos amb els desposseïts de la nostra terra i amb les nacions explotades i oprimides del món, tot començant per les més properes, i de renunciar per sempre més a tota agressió expansiva.

- *“Lluitarem contra nosaltres mateixos quan siguem forts”-*

4.- A fi d'avaluar la sinceritat d'aquest manifest.

A partir de l'u de gener de l'any 2000, símbol d'una nova vida de llibertat i responsabilitat per a la nostra pàtria, emprenc un acte testimonial d'afirmació de sobirania. I em planto.

No he sabut trobar millor manera que manifestar-me sense soroll de les 9 del matí a les 9 del vespre, tots els dies de l'any, davant el Palau de la Generalitat del Principat de Catalunya.

Espero que la salut i les forces permetin de mantenir-me en aquesta actitud fins que es constitueixi una vera Assemblea dels Països Catalans, generadora de la declaració d'independència per vies plenament solidàries i estrictament no violentes.

Així mateix, espero que altres persones del meu poble, amb la mateixa actitud, es creguin amb deure de prolongar la meva acció davant les altres Generalitats o davant de Consells Comarcals, Ajuntaments de municipi o de barri, etc.

- *“Jo sóc poble, tu ets poble”-*

5.- Acollint-me a un dret indiscutible.

M'acullo al dret de qualsevol persona adulta a fer una crida a favor de la comunitat. I convido tota persona, que se senti catalana i que vulgui la independència dels PPCC, a comprometre's públicament.

A aquest efecte s'inscriurà en l'Assemblea del seu territori (barri, municipi, comarca, regió o illa, país) o, en el seu cas, la crearà.

Aquesta Assemblea i altres del seu nivell aniran substantivant Assemblees, cada cop més generals, fins a constituir l'Assemblea dels Països Catalans.

La força (“-cràcia”) del nostre poble (“demo-”) rau en la consistència d'aquesta Assemblea d'Assemblees, que hauran d'intentar arribar fins a la llar més humil o la masia més aïllada.

En aquestes Assemblees, a més de la promoció de la independència, es tractarà de qualsevol tema que condueixi a la

millor vida de la nació i, així, s'anirà enfortint la maduració de les seves noves responsabilitats.

- *“¿Qui prendrà cura de l'ànima catalana?”*-

El poble català és el subjecte col·lectiu actiu de la sobirania nacional.

Aquesta crida, abans que un emplaçament als Estats espanyol i francès, és una proposta dirigida al poble català.

Lluís M. Xirinacs i Damians - Barcelona, 1 de gener del 2000

